

254

2541-2550

II. A Lélek vágyai

2541 A Törvény és a kegyelem rendje megszabadítja az emberek szívét a kapzsiságtól és az irigységtől; az ember szívét beavatja a Legfőbb Jó utáni vágyba; fölébreszti a Szentlélek utáni vágyakat, aki beteljesíti az ember szívét. Az ígéretek Istene öröktől fogva óvta az embert annak csábításától, ami kezdettől fogva olyannak látszik, hogy "élvezhető, tekintetre szép és csábít a tudás megszerzésére" (Ter 3,6).

2542 Az Izraelnek adott Törvény soha nem volt képes arra, hogy megigazulttá tegye azokat, akik alávetettjei voltak; sőt a "concupiscentia" eszközévé is vált. Az a tény, hogy az akarat és a tett nem esik egybe az emberben, jelzi a konfliktust Isten törvénye, amely "az értelmem törvénye", és egy másik törvény között, amely "a tagjaimban lévő bűn törvényének rabjává tesz" (7,23).

2543 "Most azonban az Isten előtti megigazulás a Törvénytől függetlenül lett nyilvánvalóvá, amint a Törvény és a Próféták is tanúsítják: az az Isten előtti megigazulás, amely a Jézus Krisztusban való hitből ered és amely minden hívőnek szól" (Róm 3,21--22). Mostantól fogva a Krisztus-hívők "keresztre feszítették testüket víciumaikkal és bűnös vágyaikkal együtt" (Gal 5,24); a Lélek vezeti őket és a Lélek vágyait követik.

III. A szív szegénysége

2544 Jézus megparancsolja tanítványainak, hogy őt mindennél és mindenkinél jobban szeressék, és tanácsolja nekik, hogy mondjanak le mindenről, amijük csak van, Ómiatta és az evangélium miatt. Kevéssel szenvedése előtt példaként állította eléjük a jeruzsálemi özvegyasszonyt, aki szegénységéből mindent odaadott, egész megélhetését. A parancs, hogy a szívnek szabadnak kell lennie a gazdagságtól, kötelező föltétel a mennyek országába való belépéshez.

2545 Minden Krisztus-hívőnek törekednie kell arra, hogy "érzületét helyesen irányítsa, nehogy a földi dolgok használata és az evangéliumi szegénységgel ellenkező ragaszkodás a gazdagsághoz megakadályozza őket a tökéletes szeretet elérésében."

2546 "Boldogok a lelki szegények" (Mt 5,3). A boldogságok kinyilatkoztatják a boldogság és a kegyelem, a szépség és a béke rendjét. Jézus dicséri a szegények örömét, akik már magukénak mondhatják a mennyek országát: "Nekem úgy tűnik, hogy az Ige lelki szegénységnek nevezi a lélek önkéntes alázatosságát, és ennek példájaként az Apostol Isten szegénységét állítja elénk, amikor azt mondja: 'Ő, jóllehet gazdag, értünk szegénnyé lett' (2Kor 8,9)."

2547 Az Úr jajt kiált a gazdagokra, mert ők a javak bőségében megtalálják vigasztalásukat. "A gőgösök tehát óhajtják és szeretik a földi országokat: a lélekben szegények azonban boldogok, mert övék a mennyek országa." A mennyei Atya gondviselésére hagyatkozás megszabadítja az embert a holnap miatti aggodástól. Az Istenbe vetett bizalom fölkészít a szegények boldogságára. Ők majd látni fogják Istent.

IV. "Látni vágyom Istent"

2548 Az igaz boldogság vágya elválasztja az embert e világ javainak rendetlen szeretetétől, hogy Isten látásában és boldogságában teljesejék be. "Az ígélet ugyanis (tudniillik Isten látásáé) oly nagy, hogy fölülmúlja a boldogság határait. (...) Mert a Szentírás szóhasználatában látni ugyanannyi, mint birtokolni. (...). Aki tehát Istent látja, mindent, ami csak jó, azáltal, hogy látja, elért."

2549 A szent nép előtt áll, hogy a magasból jövő kegyelemmel harcoljon azon javak eléréséért, amelyeket Isten ígér. A Krisztus-hívők, hogy Istent birtokolhassák és szemlélhessék, megtagadják sóvárgó vágyaikat, és Isten kegyelmével legyőzik a gyönyör és a hatalom csábításait.

2550 A tökéletesség ezen útján a Lélek és a Menyasszony az Istennel való tökéletes közösségre hívják azokat, akik hallgatják őket:

"Ott lesz az igazi dicsőség, ahol senkit sem fognak tévedésből vagy hízelgésből dicsérni; az igazi megtisztelés, amit nem tagadnak meg azoktól, akik megérdemlik, és nem adják olyannak, aki méltatlan rá; egyébként senki méltatlan nem fog törekedni megtiszteltetésre, mert oda csak azokat bocsátják be, akik arra méltók. Ott majd igazi béke lesz, amelyben senki sem érez ellenségeskedést sem önmagában, sem mások részéről. Az erény jutalma Ő lesz, aki az erényt adta és Önmagát ígerte a lehető legjobb és legnagyobb jutalomként (...): Én a ti Istenetek leszek, ti meg az én népem lesztek (Lev 26,12) (...). Ugyanez az Apostol szavainak is értelme: hogy Isten legyen minden mindenben" (1Kor 15,28). Ő maga lesz vágyakozásaink beteljesülése, akit látni fogunk vég nélkül, szeretni fogunk megünás nélkül, dicsérni fogunk belefáradás nélkül. Ez az ajándék, ez a szeretet és ez a tevékenység biztosan mindenkié lesz, akár csak maga az örök élet.